

Folkethinget behandler de andre Lovforslag og saa optage Folkethingets Exempel, som det selv har fordømt. Den Politik fra Regeringens Side kan jeg ikke forstaa. Det kunde være mere eller mindre berettiget, om man vil fra Thingets Side, men at Regeringen bruger en saadan negativ Politik og ikke vil gjenneføre Noget, kan jeg ikke forstaa; jeg tilstaa, at jeg troede ikke, at det kunde være kommet fra den høitærede Indenrigsministers Side.

Summeføhr: Jeg skal begynde med at hde Forslagsstillerne min Anerkjendelse og Tak, fordi Forslaget er fremkommet. At der er Trang til at faae en saadan Reform gjenneført, og at der er Længsel efter den i hele Landet, er indlysende. Den Maade, hvorpaa Skatterne lignedes til Kommunens Behov, er ikke heldig i alle Retninger. Der er flere Ulemper, jeg skal nævne nogle enkelte, især for Kjøbstædernes Vedkommende. De store Næringsdrivende der kunne nemlig for en stor Del gjøre sig den Behagelighed at være Landliggere og derved undrage sig den personlige Skat til Næringskommunen. Men det er uretferdigt. Stg kan være enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Zingersleb) i, at Skattebyrden hviler håardest paa de Smaa, men dertil bidrager væsentligst det, at de Store tage Udgangsbillet til Vandet, hvad de Smaa ere affaarne fra, da de ikke have Raad dertil. For Landets Vedkommende klæber sig mange Ulemper for Kommunen til de omkring paa Landet opførte Fabrikker, uden at den faar nogen Godtgjørelse derfor i Form af personlig Skat, naar den pagjældende Gier bor andetsteds. Det er ogsaa en Urimelighed. Ved Siden deraf have Kommunerne en meget daarlig Indtægt af Skovene. Det er saa ofte blevet berørt, at der paa de 350,000 Tønder Land, som hertillands ere bevoxede med Skov, ikke engang hviler 7,000 Tønder Skovskjuld — det er jo et jammerligt Forhold — og en Del af denne Skovskuld skriver sig fra 1688. Ja, saavidt mig bekiendt, skal der endnu være 24,000 Tønder Land Skov, som ikke engang have Hartkorn eller Skyldsetning. At dette Forslag ikke er spaaet den bedste Skjæbne, have vi jo hørt af den høitærede Minister; at det vil gaa det ligesom det sidste, der blev indbragt ad privat Vej, er nærmest tænkeligt. — Jeg skal paaapege et Par Paragrafer, jeg kunde ønske lidt forandrede. Fordi der imidlertid kan være enkelte Punkter, jeg kunde ønske forandrede, maa man dog ikke drage den Slutning, at jeg er en Modstander af Forslaget. Jeg skal saaledes særlig fremhæve §§ 4 og 39. Jeg kunde have ønsket,

at der havde staaet i Fordelingen af den personlige Skat efter § 4, at der skulde gaa tre Fjerdedel til Næringskommunen og een Fjerdedel til Opholdskommunen. Det er, saavidt jeg hørte, en Modsetning til, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavnns 4de Valgkreds (Scharling), der kunde have ønsket, at den største Del af den personlige Skat maatte tilflyde Opholdskommunen, rigtignok med en lille Undtagelse. Det er efter min Mening en Uretferdighed, at en Opholdskommune skal nyde godt paa Næringskommunens store Beskæftning. § 39 omhandler en Fasthættelse af Hartkornskatten, en uforanderlig Skat. Denne Bestemmelse har nu langtfra tiltalt mig, ihvorvel jeg skal indrømme, at den er et Fremstridt. Hartkornskatten er i mine Tanker en uretferdig Skat, og denne Uretferdighed bortveires ikke ved dette Forslag. Der kan indtræffe Forhold, som kunne komme i Strid med en saadan fast Bestemmelse, og jeg mener, at vi derfor maa være forsigtige med at slaa noget Saadant fast, thi naar en Sag engang er slaaet fast, er den ikke let at faae omgjort. Jeg skal henstille til de ærede Forslagsstillere og det eventuelle Udvalg, som vil faae med denne Sag, at gjøre, om det ikke kunde være en heldig Forsigtighed at begrænse Hartkornskattens Fasthættelse til et nærmere bestemt Antal Aar som Prøveaar. At dette Lovforslag indeholder et stort Fremstridt, er indlysende, og jeg vilde haabe, at det maatte kunne gaa lykkeligt igjennem Skjærene og blive ophøiet til Lov paa en saadan Maade, at det kunde blive nogenlunde tilfredsstillende til alle Sider.

Bajer: Naar jeg har bedet om Ordet, er det nærmest for at gjøre nogle faa Henstillinger til det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat for at behandle Lovforslaget. Forinden skal jeg ganske i Almindelighed udtale, at jeg hilser dette Lovforslag som et lille Skridt i den rigtige Retning. Jeg anser det kun for et lille Skridt og kunde ønske, at man vilde gaa meget videre, og naar jeg nu stemmer for det paa dets videre Gang, selv om det ikke skulde blive forandret i de Punkter, jeg kunde ønske, er det paa Grund af hele Stillingen. Fordi jeg virkelig alvorlig ønsker, at vi skulle komme fremad, komme ind paa en frugtbar Forhandling, har jeg i mange Punkter strakt mig vidt. Jeg siger, det er et lille Skridt i den rigtige Retning, og hvad jeg særlig anser for et Fortrin, er, at man er kommen ind paa en Formuebeskatning, overordentlig sindig og moderat. Vi ere i det Hele taget overordentlig moderate i denne Tid. Jeg tror, at Mange, som se med Frygt